

Jak bylo již uvedeno, práce podobného rázu může být lehko napadena nepřívznivou kritikou, neboť rozhoduje subjektivní názor, co má být v ní zařazeno, ba dokonce i jak by který vzorec mohl být podán. Autor jest si toho dobře vědom, jestliže reservoval řadu čísel pro doplňky. Kromě toho skutečnost, že Novákova práce nemá žádného předchůdce a že musí se její autor spolehnouti jen a jen na sebe, znamená, že její zdokonalení jest teprve dáno až v budoucnosti řadou zkušenosti. Tak na př. referent by navrhoval uvažovati, zda by jména ve vzorcích uváděná a vůbec všechny části formulářů, které se mají měniti, nebylo vhodné nějak typograficky odlišit, po př. zda by nebylo vhodné pro jména osob, míst, dále pro data užit nějakého typického jednotného značení, která by se přidala v souhrnném seznamu a pod. (Vzpomeňme jen na známé »Houšky« a »Nováky« prof. Hermann-Otavského!) Ale to jsou zajisté všechno maličkosti proti celkovému významu Novákovy práce. Bylo by také dobře, kdyby zkušenosti po léta nasbírané byly dávány autorovi k dispozici, vždyť takový poznatek nelze si jen egoisticky ponechat pro sebe a veřejnost bude zaň vždy vděčna. A konečně bude-li kdo namítati co proti této sbírce, chtěl bych poukázati na to, že sbírku dělal advokát pro své kolegy, pro advokáty a nikoliv pro nějakého neprávnicka neb nedouka. Její hlavní účel záleží v tom, aby se urychlila a usnadnila práce v advokátní kanceláři, což potvrdí každý, že jest skutečně veliké důležitosti. Vr.

Paul Devinat: L'organisation scientifique du travail en Europe. Etudes et Documents, série B (conditions économiques), no. 17. Genève 1927. Bureau international du Travail. 8°, stran 266 + XII., cena 5 fr. -- »Touto knihou přistupuje Mezinárodní úřad práce k řešení nového problému: vědecké organisace práce«, praví v předmluvě A. Thomas. »... Myšlenka tato je dnes moderní, ba, řekněme spíše, je poněkud ve všech zemích na pořadu veřejného mínění. Jest snad tím lépe určena? Pravdou jest, že pod pojmem, od nynějška běžným, vědecké organisace práce či racionalisace průmyslu řada mínění, řada různých serazení otázek se více méně zmateně klade vedle sebe...« -- Spisovatel přítomné studie definuje vědeckou organizaci práce jako vědu vztahů různých činitelů výroby a zvláště vztahů mezi člověkem a jeho nástrojem. Účelem jejím jest pak dosáhnouti vrcholu výtěžku racionelním využitím různých činitelů. Věda tato dovede, dik prohloubené znalosti výrobních činitelů, postupně nahrazovati průmyslový empirismus stále přesnějšími zásadami řízení. — Studie probírá celou otázku v pěti kapitolách: počínajíc vznikem celého hnutí a jeho zařízením vyličuje aplikaci v jednotlivých zemích a dochází k závěru, že hnutí pro vědeckou organizaci práce v Evropě má dostatečné základy a že se již do té míry rozvíjelo, že přišel vhodný okamžik pro vybudování mezinárodního organismu, této myšlence sloužícího. Tento závěr vyplývá ze zvláštní ankety o tom uspořádané, jejímž zpracováním jest tato publikace. V pěti dodatcích je pak sebrán bohatý materiál k sledované otázce. První jest výňatkem z úvahy o vědecké organizaci práce, podané Mezinár. úřadem práce hospodářské konferenci (srovnej Všechrđ VIII., str. 163), a podává předmět a definici vědecké organisace práce. Druhý uvádí podrobně obsírnou bibliografii německou a francouzskou, třetí seznam ústavů pro vědecké řízení práce, jakož i stručně vyličení vzniku a činnosti šesti nejdůležitějších (též Masarykovy akademie práce). Čtvrtý dodatek pojednává o aplikaci ve Francii a Německu a o standartisaci, pátý pak obsahuje statut Mezinárodního ústavu pro vědecké řízení práce. K. Gerlich.

Dr. Marie Opočenská: Slovenika uherských listin v domácím, dvorním a státním archivu ve Vídni v období let 1234—1490. — Praha. 1927. Orbis. Publ. archivu min. zahr. II. 2. 8°, str. 63, Kč 12.— — Nadpis nevyjadřuje dosti srozumitelně nezasvěcenému čtenáři, co publikace tato obsahuje. Jsou to registry listin, týkajících se Slovenska, uložených ve fondu »uherských listin« v naznačeném archivu. Úvodem badatelka podala nástin proveniencie, sledujíc tak cíle po výtece prak-